

Bruxelles, 19 mai 2017
(OR. en)

9316/17

**Dosar interinstituțional:
2016/0359 (COD)**

**JUSTCIV 112
EJUSTICE 65
ECOFIN 418
COMPET 415
EMPL 312
SOC 398
CODEC 833**

NOTĂ

Sursă:	Președinția
Destinatar:	Coreper/Consiliu
Nr. doc. Csie:	14875/16
Subiect:	Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind cadrele de restructurare preventivă, a doua șansă și măsurile de sporire a eficienței procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie și de modificare a Directivei 2012/30/UE - Dezbateri de orientare

I. INTRODUCERE

1. Printr-o scrisoare din 23 noiembrie 2016, Comisia a transmis Consiliului și Parlamentului European o propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind cadrele de restructurare preventivă, a doua șansă și măsurile de sporire a eficienței procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie și de modificare a Directivei 2012/30/UE („propunerea de directivă privind insolvența”).
2. Propunerea de directivă privind insolvența face obiectul procedurii legislative ordinare.
3. Comitetul Economic și Social European și-a adoptat avizul cu privire la propunerea de directivă la 29 martie 2017.

4. Această propunere este un obiectiv esențial al „planului pentru uniunea piețelor de capital” și al „Strategiei privind piața unică”. Propunerea urmărește să reducă cele mai importante bariere din calea liberei circulații a capitalurilor care rezultă din diferențele dintre statele membre în ceea ce privește cadrele de restructurare și de insolvență și să asigure faptul că întreprinderile și antreprenorii viabili aflați în dificultate financiară au acces la proceduri preventive eficiente de restructurare și de acordare a unei a doua șanse, protejând în același timp interesele legitime ale creditorilor. În conformitate cu expunerea de motive, propunerea are drept scop stabilirea unui echilibru între diferitele interese aflate în joc – cele ale debitorilor, creditorilor, angajaților și societății în general – acordând statelor membre o anumită flexibilitate în ceea ce privește transpunerea directivei în dreptul național. În contextul lucrărilor Comisiei referitoare la uniunea bancară, propunerea urmărește, de asemenea, să contribuie la prevenirea acumulării de credite neperformante.
5. Obiectivele propunerii au beneficiat, în principiu, de un sprijin larg din partea miniștrilor la reuniunea informală a Consiliului Justiție și Afaceri Interne din 27 ianuarie 2017. Discuțiile din cadrul acestei reuniuni au subliniat că este important să se realizeze un echilibru just între interesele debitorilor și cele ale creditorilor și să se asigure o anumită flexibilitate, astfel încât sistemele naționale care funcționează eficient să nu fie afectate. În urma discuțiilor din cadrul Grupului de lucru pentru chestiuni de drept civil (insolvență) a reieșit că obiectivele propunerii au primit aprobarea generală. Delegațiile au subliniat totuși, de asemenea, complexitatea propunerii de directivă, dată fiind legătura acesteia cu alte domenii ale dreptului național, și, prin urmare, necesitatea de a lăsa statelor membre suficientă flexibilitate de a adapta măsurile UE la situația economică și structurile juridice locale.
6. Președinția este de părere că propunerea de directivă privind insolvența poate contribui semnificativ la investițiile transfrontaliere, la consolidarea economiei Europei și la crearea de locuri de muncă, acordând întreprinderilor și antreprenorilor aflați în dificultate spațiu de manevră și ajutându-i să se redreseze. Prin urmare, Președinția consideră că este necesar să se acorde atenția cuvenită acestei propuneri în cadrul Consiliului.
7. În cadrul grupului de lucru s-au înregistrat progrese satisfăcătoare și, după o primă examinare aprofundată a articolelor 1-9, Președinția a identificat o serie de aspecte care necesită într-o anumită măsură orientări politice.

8. Aspectele identificate mai jos nu ar trebui să fie considerate ca reprezentând singurele chestiuni care au fost semnalate pe parcursul reuniunilor grupului de lucru. Cu toate acestea, s-a ajuns la concluzia că aceste aspecte necesită deja într-o anumită măsură orientări politice, pentru lucrările viitoare de la nivel de experți. În consecință, grupul de lucru își va concentra în continuare eforturile asupra tuturor celorlalte aspecte ale propunerii de directivă privind insolvența.

II. PRINCIPII

A. Rolul instanțelor naționale în cadrele de restructurare preventivă

9. Pentru a le facilita debitorilor disponibilitatea și accesibilitatea cadrelor de restructurare preventivă, propunerea de directivă introduce o dispoziție care limitează implicarea autorităților judiciare sau administrative la ceea ce este necesar pentru apărarea drepturilor părților afectate. Potrivit Comisiei, scopul acestei dispoziții este de a promova eficiența și de a reduce întârzierile și costurile, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii, recunoscând în același timp rolul controlului judiciar atunci când drepturile părților afectate sunt în pericol. În plus, se pare că propunerea le oferă statelor membre o anumită flexibilitate în ceea ce privește transpunerea acestei dispoziții în cadrul lor național în materie de insolvență.
10. Cu toate acestea, din experiența anumitor state membre reiese că intervenția unei autorități judiciare sau administrative nu înseamnă întotdeauna că o procedură devine mai puțin eficientă. Un aspect important subliniat de mai multe delegații este că rolul autorității judiciare sau administrative este de a garanta imparțialitatea, precum și echilibrul dintre debitori și creditorii acestora și între creditorii înșiși și, în cele din urmă, de a proteja interesul general. Având în vedere că această limitare a rolului instanțelor este introdusă ca o obligație, această dispoziție poate aduce atingere autonomiei procedurale a statelor membre dacă nu se specifică în mod clar cazurile în care un stat membru poate autoriza o instanță să intervină în procedură. Prin urmare, ar trebui să se recunoască faptul că, în anumite circumstanțe, poate fi garantat dreptul de acces la justiție în cadrul ordinii juridice a unui stat membru.

11. În vederea îndeplinirii obiectivului care constă în promovarea eficienței și reducerea întârzierilor și a costurilor, cu respectarea în același timp a autonomiei procedurale a statelor membre, acest principiu general ar putea fi reformulat astfel încât statelor membre care doresc să limiteze rolul instanțelor sau al autorității administrative relevante în cadrul procedurii să li se dea posibilitatea de a face acest lucru, fără ca aceasta să devină o obligație, ceea ce ar asigura suficientă flexibilitate pentru statele membre.
12. *Prin urmare, Președinția invită Consiliul să confirme abordarea prin care lucrările să fie continuate pe premisa că principiul general al limitării rolului instanțelor sau al autorității administrative în cadrele de restructurare preventivă ar trebui să le ofere statelor membre mai multă flexibilitate decât se prevede în prezent în propunere.*

B. Debitorul în posesie

13. Unul dintre principalele obiective ale propunerii este de a găsi un echilibru adecvat între drepturile debitorilor și cele ale creditorilor. Prin urmare, ar trebui prevăzute garanții ori de câte ori măsurile propuse ar avea un impact potențial negativ asupra drepturilor părților. Acest lucru este deosebit de important pentru asigurarea securității juridice pentru investitori într-un context transfrontalier.
14. Propunerea de directivă privind insolvența introduce un principiu potrivit căruia debitorii ar trebui să păstreze, total sau cel puțin parțial, controlul asupra afacerii lor atunci când încep o procedură de restructurare preventivă, cunoscut sub numele de principiul „debitorului în posesie”. Delegațiile au salutat, în general, acest principiu în cadrul grupului de lucru.
15. Propunerea de directivă privind insolvența impune, de asemenea, statelor membre să evalueze dacă ar trebui să fie numit sau implicat un practician în domeniul restructurării, de la caz la caz, în funcție de circumstanțele cazului sau de nevoile specifice ale debitorului, interzicând prin urmare statelor membre să introducă obligativitatea numirii sau a implicării unui practician în toate cazurile. Cu toate acestea, în anumite cazuri se impune un grad de supraveghere, atunci când acest lucru este necesar pentru protejarea intereselor legitime ale creditorului. Numirea sau implicarea unui practician în domeniul restructurării oferă o astfel de garanție în aceste cazuri.

16. În prezent, propunerea de directivă privind insolvența cuprinde o listă exhaustivă a cazurilor în care statele membre pot impune numirea sau implicarea obligatorie a unui practician în domeniul restructurării. Cu toate acestea, discuțiile din cadrul grupului de lucru au arătat că o listă exhaustivă nu poate oferi statelor membre flexibilitatea necesară pentru a asigura un echilibru adecvat între interesele debitorului și cele ale creditorilor. O opțiune care ar oferi această flexibilitate ar putea fi ca lista să nu fie exhaustivă.
17. *Președinția invită Consiliul să confirme abordarea prin care lucrările să se desfășoare pe premisa că debitorul ar trebui să rămână, cel puțin parțial, în posesia afacerii și a activelor sale pe parcursul procedurilor de restructurare preventivă.*
18. *În cele din urmă, Președinția invită Consiliul să convină că propunerea de directivă privind insolvența ar trebui să permită statelor membre o flexibilitate adecvată în ceea ce privește numirea sau implicarea obligatorie a unui practician în domeniul restructurării, de exemplu făcând ca lista cazurilor în care numirea este obligatorie să nu fie exhaustivă.*

III. CONCLUZIE

19. Președinția invită Coreperul/Consiliul (Justiție și Afaceri Interne) să desfășoare o dezbatere de orientare în vederea aprobării principiilor enunțate în partea a II-a a prezentei note ca orientări generale pentru lucrările viitoare privind propunerea de directivă.